

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ κ. Μενέλαος Νεγρεπόντης κατέθεσεν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Αἴωνου» 4,000 δραχμὰς ὑπερ τῶν πτωχῶν ἀσθενῶν τῆς πρωτεύουσας, 3,000 δρ. πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ὑδραυλικοῦ, ὃν ὁ δήμος τῶν Ἀθηνῶν θέλει καλέσει ἐξ Ἑυρώπης, καὶ 3,000 ἔτι δρ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μέχρι θαλάσσης ἐπιπέδων πρὸς ἐκρῆν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως.

Ἡ ἘΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ἘΚΘΕΣΙΣ

τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Τὴν 1 Ἰσταμένου μηνὸς ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἡ ἐπίσημος ἐκθεσίς τῆς μεγάλης διεθνῆς ἐκθέσεως τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἧτις διὰ τὴν πολυπληθῆ καὶ ποικιλώτατα ἀνεκείμενα, τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτιθέμενα, ἐπισπάται ζωηρότατον τὸ ἐνδιαιφρον τοῦ κοινοῦ. Περὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀρροῦσα ἐκ γαλλικῆς ἐφημερίδος τὰς ἐπομηνας λευτομερείας· Ὁ περιβόλος, ἐν ᾧ ἡ ἐκθεσίς, διαίρεται εἰς δύο μέρη, ὃν τὸ μὲν κατέχει οἱ Γάλλοι ἐκθέται, τὸ δὲ ἕτερον οἱ ἄλλοδαποί. Μεταξὺ δὲ πάντων διακρίνονται μάλιστα τέσσαρα τμήματα· τὸ τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργεῖου τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, ὅπερ εἶνε τὸ εὐρύτατον πάντων· τὸ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, τὸ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ τῶν σιδηροδρομῶν, γαλλικῶν καὶ ξένων. Παρὰ ταῦτα δ' ὑπάρχουσι τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἐκθέματα. Καὶ πρῶτον φαίνεται ἀμέσως μέγα ὑπόστεγον ἀνθοκομείον χρησιμεῖον εἰς τὴν πρώτῃον ἀνάπτυξιν τῶν ἀνθῶν· εἶτα, μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ ξένων ἐκθεμάτων, πύργος ὑποδοσασάτων ἠλεκτρικῶν φανῶν συστήματος Meritens, καὶ εἰς τὴν βῆσιν καὶ πέριξ τοῦ πύργου κρήνη χαλκιδόκευτος, ἧτις δι' εὐφυοῦς τρόπου φωτιζομένη κατακαγεῖ τοὺς θεατὰς τῆς ἐσπέρας, παρουσιάζουσα φωτεινὸν τὸ ὄψωρ, ὅπερ προχέει πανταχόθεν, καὶ οὕτω παριστῶσα τὸ θέαμα ἀδαμάντων διηγετικῶν ἐξ αὐτῆς ἐκρέωντων.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ περιβόλου ὑπάρχουσι αἱ ἐκθέσεις τῶν μεγάλων ἐθνῶν, τῆς Ἀγγλίας, Γερμανίας, τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἐν οἷς γίνεται χρῆσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς εὐρύτερον κύκλον. Εἰσέτι δὲν εἶχον ἐβάσει αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ διάφορα ὄργανα τοῦ περιωόμου Ἐδίσων, δύο δὲ ἰσόκληροι ἀΐθουσαι τοῦ πρώτου πατόματος εἶχον ἐπιτολαχθῆ πρὸς ἐναπόθεσιν αὐτῶν.

Περιεργότατον εἶνε τὸ θέαμα τῶν ἐν τῷ πρώτῳ πατόματι ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων, ἅτινα πληροῦσι περὶ τὰς ἴκεσιν ὄλας αἰθούσας. Ἐναῦθα ὑπάρχουσι αἱ μυρίαί ἐκταίαι ἐφαρμογαὶ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ὧν τῶν πλείστων οὐδ' ἀπλὴν κἂν ἰδεῖν ἔχει τὸ κοινόν. Ἐκ τῶν αἰθουσῶν τούτων δύο εἰσὶν ἐσκευασμένοι ὅπως παριστάνουσιν ἀσμερινὴν κατωικίαν· σύγκειται δ' αὐτὴ ἐξ ἀντιβαλάνου, αἰθούσης, ἐστιατορίου, κοιτῶνος, δωματίου ἐργασίας, σφαιριστηρίου, μαγειρείου κ.λ., ἐν πασὶ δὲ τούτοις λειτουργεῖ ὁ ἠλεκτρισμός, ἐξ οὗ καταφαίνονται πάσαι αἱ ὠφέλειαι, αἱ ἐξ αὐτοῦ δύναται νὰ κερπωθῇ ὁ ἀνθρώπος εἰς τὸν οἰκιακόν αὐτοῦ βίον, ἀπὸ τῶν ἠλεκτρικῶν κωδῶνων καὶ τῶν ποικιλωτάτων σημαντήρων (avertisseurs) μέγρι τοῦ φωτισμοῦ, τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὴν οἰκιακὴν χρῆσιν, τοῦ ἠλεκτρικοῦ κλειδοκουμβάλου, τοῦ ἠλεκτρικοῦ πίνακος πρὸς σημείωσιν τῶν βολῶν τοῦ κλειδοκουμβάλου, τοῦ ἠλεκτρικῶς κλειομένου σιδηροῦ κωδωτίου.

Ἄλλαχθ' κείνται τὰ καθαρώς ἐπιστημονικά ὄργανα, ὅσων ἠλεκτρικὰ στήλαι, θερμόμετρα καὶ ἄλλα ἀπειρήθημι ἐφευρέσεις, δι' ὧν γίνεται χρῆσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, τὰς βιολογικὰς, μετεωρολογικὰς, ἀστρονομικὰς, τὴν στρατιωτικὴν τέχνην κ. τ. ἔ.

Ἐν τῶν περιεργότατων μερῶν τῆς ἐκθέσεως, προσελκύν διηγετικῶς πλείστον κόσμον ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν ἐκθεσιν, εἶνε αἱ αἰθούσαι, ἐν αἷς ὑπάρχουσι τοποθετημένα τηλεφωνικά ὄργανα τοῦ συστήματος Aîler, δι' ὧν δύνανται τις νὰ ἀκροασθῇ μετὰ εὐκρινείας ἀπιστεύτου τὰς ἐν τοῖς θεάτροις τῆς Ἀγγλικῆς Κωμῆδιᾶς καὶ τοῦ «Μελοδράματος» γινομένης παραστάσεως. Τῆς διασκεδάσεως ταύτης δύνανται νὰ ἀπολαύσῃσι εἰκοσιτέσσαρες ταυτοχρόνως ἄνθρωποι· ἡδὴ δὲ ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν πρώτῃν

αὐτοῦ ἐπίσκεψιν ἠδυνήθη νὰ ἀκροασθῇ διάφορα μουσικά τεμάχια ἐκτελούμενα ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος, ὧν ἡ ἁρμονία μετεδιδάξτετο μετὰ θαυμαστῆς εὐκρινείας.

Ἄλλαχθ' ἄλλιν ὑπάρχουσι τὰ ὄργανα καὶ ἄλλα ἠλεκτρικὰ ὄργανα, τὰ εἰς χρῆσιν τῆς ἱατρικῆς, τοῦ κλάδου ἐκείνου τῆς ἐπιστήμης, ὅστις καλεῖται ἠλεκτροθεραπευτική.

Ἐπειτα ἡ γαλιανοπλαστική, τὰ ὄργανα πρὸς ἀκριβεῖς προσδιορισμούς, συσκευαὶ πρὸς μετάδοσιν πληροφοριῶν, πάσαι αἱ ἐφευρέσεις αἱ περιλαμβανόμεναι μεταξὺ τοῦ οἰκιακοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ πολιτικοῦ τοῦ χρησιμεύοντος εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν, τούτῃστιν ἡ σειρά τῶν σημάτων τῶν χρησιμεύοντων εἰς τὰς πυρκαϊὰς, τὰς πλημμύρας, τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀλλαγῆς ἐπισυναείας ὕδατος κ. τ. ἔ.

Ἐν τέλει δὲ ὑπάρχει ἰδιαιτέρα ἐκθεσίς, εἰς καταρτισμὸν τῆς ὁποίας συνετέλεσαν τὰ μεγάλα ἐπιστημονικά ἱδρύματα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ἄλλοδαπῆς. ἧτις παριστάνει τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τοῦ κλάδου τούτου τῆς φυσικῆς, ὅστις ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν τοσαυτὴν ἐπέτιστο σπουδαιότητα.

Πλὴν δὲ τῆς ἐκθέσεως, ἐν Παρισίοις συγκροτεῖται ταυτοχρόνως Συνέδριον ἐπιστημόνων εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸν ἀσχολουμένων, αἱ δὲ συζητήσεις αὐτοῦ θέλουσι βεβαίως οὐ μικρόν συντελέσει εἰς τὴν διάδοσιν πλήθους ὠφελίμων γνώσεων καὶ ἰδεῶν, γνωστῶν τίως μόνον εἰς τὸν περιορισμένον κύκλον τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐπαινετικώτατα κρίνουσιν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες τὸ ἔργον τοῦ ὁμογενοῦς ζωγράφου κ. Τακωιδίτου, ὅπερ, καθ' ὃ εἶχον ἀναφέρει, ζητιώθη τοῦ πρώτου βραδείου ἐν τῷ ἐφετινῷ διαγωνισμῷ τῆς ζωγραφικῆς ἐν Μονάχῳ. Ὡς θέμα τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ «Ἕλλην καλλιτέχνης ἐξελέξατο, ὡς γνωστὸν, τὴν σκηνὴν ἐκείνην τῆς «Μηδεΐας» τοῦ Ἐδριπιδου, καθ' ἣν ὁ ποιητὴς παρουσιάζει τὴν δυστυχίαν τοῦ Κρέωντος θυγατέρα Γλαύκην, ἢ Κρέουσαν ἄλλως καλουμένην, καταβαλλομένην ὑπὸ τῶν φαρμάκων, δι' ὧν ὤπθηρον ἐγκεχυμένα ὅ τε «χρυσῶς ἀτέφανος» καὶ ὁ «ποικίλοι γαμήλιοι πέπλοι», οὓς ἡ φοβερά αὐτῆς ἀντίζηλος Μήδεια τῇ ἀπέστειλεν ὡς ὄψωρ διὰ τοὺς μετὰ τὸν ἴάσωνος γάμου ἡς. Ἡ γερμανικὴ ἐφημερίς «Bayerischer Landbote» ἐξετάζουσα τὴν τεχνικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποθέσεως γράφει τὰ ἐπόμενα· «Βεβαίως ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐκλογή σιμητῆς καταλλήλου τέρως. — Κατατρεχόμενη ὑπὸ τῶν ὀδῶν πόνων ἡ τροφερὰ νόμφη, νόμφη νῦν τοῦ θανάτου, καὶ ἐκτάδην ἐπὶ κλίμακος τοῦ μεγάρου κειμένη κατευθύνει πρὸς τὰ ἄνω ἀπλανῆς τὸ βλέμμα τῶν ὠραίων καὶ ἀθῶων αὐτῆς ὄφθαλμῶν, ὡς ἡ ὑπὸ αὐτοῦ ὠραία περιστερὰ, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν. Ἡ δεξιὰ γερὴ περιπεπλεγμένη διὰ τῶν ξανθῶν βοστρύχων προσπαθεῖ ἐπὶ τῇ ἀποσπῆσιν τὸν ὀλεθρὸν στέφανον, ἡ ἀριστερὰ ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων βαθμίδων. Τὰ ἐπὶ τοῦ ἰδάσωνος ἀτάκτως ἐβρύμμένα κάτοπτρον καὶ βραχιόνιον μαρτυροῦσιν ὅσοτον φοδερὸν ἀγῶνα ἠγωνίζετο τὸ ὄμμα τῆς γυναικεῖας ζηλοτυπίας, πρὶν ὑποκύψῃ ὑπὸ τὴν ἀδάμαστον δύναμιν τοῦ ὑποκλιθάνοντος ἔχθρου.» Ἐπειδὴ ἡ Γλαύκη τυγχάνει τὸ ἴδιον κέντρον τῆς ὄλης συνθέσεως, διὰ τοῦτο αὕτη διακρίνεται κατ' ἐξοχὴν τοῦ ὄλου. Ὁ Κρέων, τὰ συναισθημάτων τοῦ θεοῦ ἐν τῷ πίνακι ἐρηπιδου, φαίνεται ἐκ τῶν ἐσω φρικίων καὶ βαδίζων πρὸς τὴν Γλαύκην τὴν ἑτέραν τῶν χειρῶν ἐπὶ κίονος στηρίζων. Ὡς ἐκ τῆς γενικῆς ἐν γένει διευθετήσεως καὶ τοῦ φωτὸς καταδεικνύεται, ὅστερεῖ ἐπίτηδες κατὰ τὴν τεχνικὴν ἐκτέλεσιν ὁ πατήρ, διότι ὁ καλλιτέχνης συγκεντρῶν ἐν τῇ θυγατρὶ πᾶν ὃ, τι τέλειον, τελειότερον τοιοῦτ' ὄψωρ καταδεικνύμενον. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀποφεύγει ὁ καλλιτέχνης, καίπερ δύο ζωγραφίσας πρόσωπα, τὸν ἐνοχλοῦντα Dualismus διουσίας ἐξόχως συμβαίνει καὶ ἐν τῷ ἀριστοουργήματι τοῦ Cabanel «Ἀδὰμ καὶ Εὔα», ἐν ᾧ πίνακι, ὡς καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ, ἡ γυνὴ παρίσται τὸ τε ἰδανικόν καὶ τὸ κυρία τῶν τεχνικῶν τῆς ὄλης συνθέσεως. Πρὸς τὴν ἐκτίθεσιν τῆς ἀφινιδίου ἐκπλήξεως καὶ τῆς ἀθάβης χαρῆς τῆς ἀτυχοῦς νόμφης, πρὸς τὴν ἐν τοῖς γαμηλίοις πέπλοις γενικῶς ἀναγνωρίζομε-

νην αίτιαν του δλέθρου, αντίστοιχοῖσιν ἀρμονικῶσ ἀντιθέσιν τῶν περίεξι ἀντικειμένων. Ἐδῶ δ' ἀναβρώσκων καπνῶσ ἐκ τοῦ ὑπ' ἀνάθειν καλυπτομένου τρίποδος, σημειῶσιν σπενδομένησ τῶσ θεοῖσ σπονδῶν ἐπὶ τῆ συναινέσει τῆσ πρότερον ἀπειλούσῃσ Μηδείας· ἐκείνησ ἄλλα σημεῖα τῆσ φοβεράσ εἰμαρμένησ, καί τέλος ἐν τῶ μῦθῳ τῶν θυσιῶν, τῆσ χαρῶσ καί τῶν ἀνθῶν δ' μαυροσ θάνατοσ . . . Τοιοῦτοσ τρόποσ ὑποτοπάζουσιν ἀλλήλοσ καί ἐναλλάξ ἐν τῆ ἡμέτερα καρδίᾳ, ἐπὶ τῆ θέσ τῆσ ὄνωσ δραματικωτάτῃσ ταύτῃσ εἰκόσ, τὰ διάφορα ἐκείνα ἀισθήματα, τὰ ὁποῖα ἐφείλουσιν, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλλην, νὰ κινήσωσ «τὸν οἰκτον καί τὸν ἔλεον» τοῦ θεατοῦ. Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν ἔδαφοσ (Fond. Hintergrund!) τῆσ εἰκόσ εἶνε ἱστορικὸν καί ξένον τῆσ σχολαστικῆσ τεχνότησ τοῦ Alma Matera. Ἄστοχοσ ἤθελεν εἶναί ἡ κατηγορία χρῆσασιν ἰωνικῶν κινήων, καίτοι ἐν τῆ ἐποχῆ τῶν Ἀργοναυτῶν ὁ ἰωνικὸσ ρυθμὸσ δὲν ὑπῆρχε τὴν προτίμωσιν ταύτην ἀποδοτέον εἰσ τὴν ἐλευθερίαν τῆσ τέχνῃσ. Καί βεβαίωσ· ἦτο ἀναγκαῖα ἡ παράστασισ μεγαλοπρεποῦσ μεγάρου καί ὁ καλλιτέχνῃσ χράται προσ τοῦτο τοῖσ μέσοσ ἐκείνοσ, τὰ ὁποῖα παρέχει αὐτοῦ μία τῶν λαμπροτέρων ἐποχῶν τῆσ ἑλληνικῆσ τέχνῃσ· τὰ λοιπὰ κείνται ἐναρμονίωσ πρόσ τὸ σύνολον· ὁ ἀπλοῦσ τρίπουσ, ὁ θρόνοσ, τὸ ἐκ χαλκοῦ κάτοπτρον καί ὁ ἱματισμοσ συμφωνοῦσ πρόσ τὴν ἐποχὴν δεόντοσ. Ἀδυστήροτασ κριτήσ ἠδύνατο ἵωσ νὰ μὴ παρίδη τὸ ἐκ μωσαϊκοῦ ἔδαφοσ. Πρόσ τὸ ὑψῆλοσ τῆσ ὑποθέσασ ἀρμόξ ἐξαιρέτωσ ὁ ἀπαράμιλλοσ χρωματισμοσ, τοῦ ὁποῖοσ ὁ ἐπιτυχῆσ τῶνοσ ἠδύνει τὸ μηδαμῶσ ἀποκείμενον ὄμμα. Οὐδαμῶσ ἐλάσσων καταφαίνεται ἡ δύναμισ τοῦ καλλιτέχνου ἐν τῆ λεπτότητι τῶν γραμμῶν καί τῆ ἐντελείᾳ τοῦ σχεδίασμοτοσ. Ἢ ἐν γένει ἐπιμελέσ ἐπέτελεσ ἐν τῆ λεπτομερείᾳ παροουσιάζει τὰσ τεχνικῶσ ἐκείνασ ἀριτάτ, τὰσ ὁποῖασ τοσοῦτον ἐπιτηδείωσ χαράσσει ἡ γραφίσ τοῦ Gabriel Max. Τὴν τοιαύτην τοῦ ὄλου ἐντέλειαν ἀκολουθεῖ καί ὁ τρόποσ τῆσ μαρμαρογραφίασ, διότι τὴν μονοτονίαν τῶν τε κινήων καί τῶν ἐκ μαρμάρου βαθμίδων ἐξαιλεῖ ὁ ἐπιτυχῆσ βαθὺσ οπτασμοσ. Ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρατηροῦμεν ἐν τέλει ὅτι εἶναί ποσ ἀναληθῆ τὰ ἐν τοῖσ καλλιτεχνικοῖσ κύκλοσ ἀκουόμενα παράπονα περί τῆσ δυσκολίασ πρόσ εὑρεσιν νέων θεμάτων. Καλλιτέχνῃσ ἱστορικῶσ καί φιλολογικῶσ μεμορωμένοσ δύναται βεβαίωσ ν' ἀντίλησ λαμπρὰ ἐκ τῶν κλασικῶν ἐποχῶν θεμάτων.

Τοιαῦταί ἀί κρίσασ τῆσ γερμανικῆσ ἐφημερίδοσ. Εὐχαρίστωσ δὲ πληροφοροῦμεθα ἐκ τῆσ «Κλειούσ», ἐξ ἧσ περιλάβομεν καί τάνωτέρω, ὅτι ὁ κ. Ἰακωβίδησ μελετᾶ τὴν ἐκτέλεσιν νέου ἔργου, παριστώντοσ τὴν «vostalgouσαν Ἰριγένησαν», ὅπερ ἠγοράσθη ἀπὸ τοῦδε παρὰ τοῦ μεγάλου ἐν Παρισίοσ καί Ἀμερικῆ καταστήματοσ τῶν κκ. Couplet et Cie.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. ΚΟΥΠΙΤΩΡΗΣ.

Τὴν παρελθούσων ἐβδομάδα ἀπέδωσαν ἐν Αἰδίῳ ὁ καθηγητήσ Π. Δ. Κουπιτώρησ, ἄγων τὸ 60^{ον} περίπου ἔτοσ. Ὁ μακαρίτησ Κουπιτώρησ ἦτο ὁ δευτέρωσ τῶν διδασκῶν τῆσ φιλοσοφικῆσ σχολῆσ ἐπὶ φιλολογίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆσ συστάσασ τούτου, ἀναγορευθείσ τῶ 1852, λαβὼν τὸν βαθμὸν ἄριστα. Ἀπὸ τῆσ ἀναγορευόσασ του δὲ ὡσ διδάκτοροσ μέχρι τέλουσ τοῦ βίου διετέλεσ διδάσκων εὐδοκίμωσ τὴν σπουδάζουσαν νεότητα οὐ μόνον, ἀλλὰ καί συγγράφων ποιήματα πρόσ διδασκαλίαν, ἀρχολοῦμενοσ σύνταγμα καί περί ἄλλα εὑρυτέρου κύλου καί φιλολογικωτέρου ἔργα, μαρτόρια προκειμένα φιλοπονία· ἑλληθοῦσ καί ἀξιοζήλοσ καί ἐπιστημονικῆσ ἐμφορίειασ. Ἐξέδωκε δὲ 1) Ἀεζικὸν Ἄπαινοσ ἑλληνικὸν εἰσ χρῆσιν τῶν εἰσ τὰ γυμνάσια φοιτῶντων νέωσ 2) Μετὰφρασσιν τριῶν τοῦ Κικέρωνοσ λόγωσ, τοῦ Ἀ' καί Δ' κατὰ Κατερίνα καί τοῦ ὁπερ Ἀρχίου τοῦ ποιητοῦ 3) τὸν Κρίτωνα τοῦ Πλάτωνοσ, κείμενον, σχόλια καί μετὰφρασσιν χρίν τῶν εἰσ τὰ γυμνάσια φοιτῶντων νέωσ. Πλὴν τούτων δὲ τῶν εἰσ τὰ διδασκτικὰ βιβλία ἀναγομένων ἔργων, ἔγραφε, κάτοχοσ ὢν ἐντερίθῃσ τῆσ ἐκκλησιαστικῆσ μουσικῆσ, φυλλάδιον Περί τοῦ ρυθμοῦ ἐν τῶ ὁμογενεῖ τῆσ ἑλληνικῆσ ἐκκλησίαισ, ἰδημοσίωσασ δὲ ὡπαύτωσ Ἀόγον πανηγυρικὸν περί τῆσ καθ' ἡμᾶσ ἐκκλησιαστικῆσ μουσικῆσ, κατ' ἐντολήν συνταχθέντα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ Συλλόγου, οὐ τινοσ διετέλει πρόδροσοσ.

Ὁ,τι ὁμοσ κατέστησ γνωστὸν τὸν μακαρίτην Κουπιτώ.

ρην ἔτι μάλλον, ἦτο ἀί περί τὴν ἱστορίαν καί τὴν γλώσσαν τῶν Ἀλβανῶν εἰδικὰ αὐτοῦ μελέται. Ἦτο ὁ μόνωσ παρ' ἡμῖν ἀλβανολόγοσ μετὰ πολλοῦ ζήλου καί διαφέροντοσ ἐπιστημονικοῦ μελετῶν τὰ κατὰ τοῦσ Ἀλβανοῦσ καί τὴν γλώσσαν αὐτῶν, ἦν ἐγίνωσκεν ὡσ ἄριστα, Ἀλβανὸσ ὢν καί οὗτοσ τὴν καταγωγήν. Ἐν ἔτει 1879 ἰδημοσίωσασ Μελέτην ἱστορικὴν καί φιλολογικὴν περί τῆσ γλώσσεσ καί τοῦ ἔθνοσ τῶν Ἀλβανῶν εἰσ τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ «Ἑρῶνοσ», ἦν ἐξέδωκεν εἰτα ἰδιαιτέρωσ καί εἰσ φυλλάδιον. Ἐν τῆ μελέτῃ ταύτῃ θῆβλησ νὰ διαλευκάνῃ τὸ ζήτημα περί τῆσ ἀρχικῆσ καταγωγῆσ τῶν Ἀλβανῶν διὰ τῆσ ἐξετάσεωσ τῶν στοιχείων τῆσ γλώσσεσ αὐτῶν, ἦν θεωρεῖ παναρχίαν πελασγικὴν, ἢ γραικοῖταλικὴν θεωρεῖ δὲ τοῦσ Ἀλβανοῦσ παναρχίον πελασγικὸν ἢ γραικοῖταλικὸν φύλον ἀπὸ τῆσ ἑλληνολατινικῆσ τῶν ἑθνῶν ὁμοσουλίασ ἀποσποσθῆν πρό τῆσ ἀπ' ἑλληνοσ διαίρεσασ εἰσ Ἑλληνας καί Ῥωμαίουσ καί τῆσ ἑκατέρωσ διαίρεσασ εἰσ φυλάσ. Τῆσ πραγματείασ τὸ Β' μέρος, ἐν ᾧ ἐν λεπτομερείᾳ ἐκτίθενται ἀί ἐκ τῆσ γλώσσεσ ἀποδείξεισ, μένει ἔτι ἀνεκδοτόν· ἐπεκαλεῖτο δὲ ἐν τέλει τῆσ πρώτοσ του μελέτησ ὁ μακαρίτησ τὴν συνδρομήν πλουσίωσ τινὸσ πρόσ ἔκδοσιν αὐτοῦ.

Πρό τῆσ μελέτησ ταύτῃσ ἐξέδωκεν ἐν ἰδίῳ φυλλάδιῳ καί μελέτην Περί τῆσ παρ' Ἀλβανοῦσ ἀντωνυμίας τοῦ τρίτου προσώπου κατὰ τὴν διάλεκτον τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀλβανῶν καί μάλιστα τὴν τῶν Ὑδραίων. Ἢ τελευταία αὐτῆ μελέτη γίνεται ἐν συγκρίσει πρόσ τὴν ἑλληνικὴν καί λατινικὴν καταφαίνεται δὲ εἰσ ἀμφοτέρωσ τὰσ πραγματείασ ἡ πολυμάθεια τοῦ ἀνδρόσ καί ἡ ἀκριθῆσ γνώσισ τῆσ Ἀλβανικῆσ διαλέκτου.

Πλὴν τούτων δὲ κατέλιπεν ἐν χειρογράφῳ Λεξικὸν τῆσ Ἀλβανικῆσ· ἦτο δὲ ὁ μόνωσ πόθοσ αὐτοῦ κατὰ τὰ τελευταία ἔτη ἡ ἐκτύπωσισ τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ κατέλιπε περατωμένον. Ὁ γράφων δὲ τὰσ γραμμὰσ ταῦτασ πολλὰκις ἤκωσεν ἀπὸ τοῦ στόματοσ τοῦ μακαρίτου, ἐπιδεικνύνοτόσ τὸ ὄγκωδεσ χειρόγραφον του, τὸν μέγαν πόθον τῆσ ἐκδόσασ αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ θανάτοῦ τοῦ Παναγ. Κουπιτώρη ἡ Ἑλλάσ στερείται ἀληθοῦσ ἐπιστόμωνοσ καί τοῦ μόνου ἀλβανολόγου, ὅστισ εὐδοκίμωσ ἠδύνατο νὰ ἐργασθῆ καί ἀντιτάξῃ τὴν γνώμην του, κύροσ ἔχουσαν, πρόσ πᾶσαν ἑλλήν ἀντιθετὸν δόξαν τῶν ἑυρωπαϊῶν ἀλβανολόγων.

A. M.

BIBLIA

- 2422. Ἐστία. Ἐκδιδόται κατὰ κυριακὴν. Ἔτοσ 5. Τόμοσ 18', 23 Ἀδύοσ τοῦ 1881. Ἀριθ. 295 (243). Λεπτὰ 20. Ἀθήνησ, γραφεῖο τῆσ «Ἐστίασ», ὁδοσ Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ὁ ἱατροσ Ἀντώνιοσ. [Μυθιστορία Ἰω. Ρουφίνη. Μετὰφρ. Ἀγγέλου Βλάγου]. — Ἢ Θεσσαλία ὑπὸ τὴν τουργικὴν κυριαρχίαν. — Βραδεία τῆ ἀρετή. — Ὁ ἦλιοσ τοῦ μεσσοποταίου. — Ἀθηναϊκά. — Γυναίκεσ πυροσβέσασ. — Δάνειον πνεῦμα. — Ἀληθειαι. — Σμειεώσασ. — Πρακτικαί γνώσισ.
- 2423. Histoire Grecque par Ernest Curtius, traduit de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclereq, professeur suppléant à la Faculté des Lettres de Paris. Tome troisième. Paris, Ernest Leroux, éditeur, 28, rue Bonaparte. 1881. Fascicule N° 16.— Souscription à l'ouvrage complet: 35 fr.

ΕΜΒΑΘΗΡΙΟΝ ΔΙΑ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΔΟΝ «Alla Vittoria»

συντεθῆν παρὰ τοῦ ἐν Πάτρεισ μουσικοδιδασκάλου κ. Ραχοῦλ Ῥίτση καί ἀφιερωθῆν εἰσ τὸν κύρθε Συλλόγον τῆσ ἀλληλοβοηθίασ «Ὁμόρμου». Ἀντίτυπα τοῦ μουσικοῦ τούτου ἔργου, κάλλιπτα ἐκτετυπωμένα ἐν Μιλάνῳ, πωλοῦνται πρόσ ὄφελοσ τοῦ κύτου Συλλόγου ἐν τῷ γραφείῳ τῆσ Διακερκιωσέωσ τῆσ «Ἐστίασ» ἀντὶ ὀρήγων 2 ἔκαστον.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

20 Αυγούστου 1881		20 Αυγούστου 1881	
Δάνεια τῆσ κυβερνήσεωσ		Ἡστωτικὰ καταστήματα Ἐταιρείασ	
25 ἰαν. φράγ. * 8 0/0	59,799	Ἐθνεσ Τράπεζα τῆσ Ἑλλάδοσ	18,000,000
26 " " " 9 0/0	40,201	Ῥωμαίκα Τράπεζα τῆσ Ἑλλάδοσ	25,000,000
26 " " " 9 0/0	52,000	Ῥωμαίκα Τράπεζα τῆσ Ἑλλάδοσ	5,000,000
4 " " " " " " "	16,000	Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρία ἐ σ' Ἀρχαγγέλοσ	15,000,000
6 " " " " " " "	60,000	" " " " " " " "	8,000,000
10 " φράγ.	49,000	" " " " " " " "	1,400,000
60 " " " " " " "	120,000	Ναυτικὴ Τράπεζα ἐ σ' Ἀλκων	2,000,000
120 " " " " " " "	240,000	Ἐταιρία τῶν Μεταλλουργῶν τοῦ Αἰορίου	20,000,000
		Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀθῶν καί Παράδοσ	5,000,000
		Συνολικά	
		Νομίσματα	
		Παρατηρήσεισ	
		* ἀπὸ ἀπρ. 1—59,799 τῶν 8 τοίσιαν.	
		.. 59,800—100,000 .. 9 ..	
		Δάνειον Ἐθν. Τραπεζικῆσ 60 ἑκατομμυρίων 134 1/2	
		ΠΑΡΙΣΙΩΝ (29 Ἰουλίω)	
		Λοιδίνω διαπρ. ἐν δφ. (κ. 2 1/2) φρ. 25.20 1/2—25.25 1/2	
		Χρῶσ 1000/1000 τὸ χ. 3.437. 3-4 ὑπερίμ. 0/00	
		Ἄργυρ. .. τὸ χ. 218.89 βνοι. 135-140 0/00	
		ΤΟΚΟσ ΠΡΟΞΕΦΑΝΕΩσ	
		Ἀμεστέρδαμ 3 0/0. Βίονησ 4 0/0. Ρεολίνοσ 4 0/0.	
		Ἑλλάδοσ (Ἐθνικὴ Τραπεζίξ) 7 0/0. Λοιδίνω 2 1/2.	
		Μαδρίτησ 4 0/0. Παρίσιω 3 1/2. Πητροῦπολισ 6 0/0.	
		Ῥώμησ 4 0/0.	
		ΕΠΑΡΧΙΩΝ	
		ΒΙΕΝΝΗσ ()	
		Λον. αἱ 10λ. σ. 3ρ. φιο. 117.45	
		Παρισ. τα 100 φρ. .. 46.55	
		Εὐσάφρακτον .. 9.31	
		Ἄργυρ φιορ. 100 ..	
		ΤΕΡΤΙΕΤῆσ 26 Αυγούστου	
		Λον. αἱ 10λ. σ. 3ρ. φιο. 117.70	
		Παρισ. τα 100 φρ. .. 46.50	
		Εὐσάφρακτον .. 9.36	
		Ἄργυρ φιορ. 100. ..	
		ΕΠΑΡΧΙΩΝ	
		Πατρῶν—Λονδ. 3ρ. (19 Αυγούστου) Ἔρ. 28-28.35.	
		Κερκ.—Λονδ. 3ρ. (28 Ἰουλίω) 28.70-28.90.	
		ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩσ (19 Αυγούστου)	
		Εὐσάφρακτον Ἑρῶν—Τουργίασ φρ. 55 3/4	
		Ἑλληνοὺν δάνειον τῶν 8 0/0. .. 253	
	 263	
	 9 0/0 .. 263	
		Ἐταιρία Μεταλλ. Αἰορίου .. 149	
		Λοιδίνω 3 μηνῶν .. φρ. 108-108 1/2	
		Παρίσιω 3 .. φρ. 23 35-23.45	
		Αἰμα Ἀγγλικῆ .. φρ. 169 17/40	
		Εὐσάφρακτον 87 11/40	

Ἀλληλογραφία τῆσ Ἐστίασ.

κκ. Ἀδελφ. Α Φαλτοῖ. Ἢ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου ἤρξατο πρόσ τὸν κ. Ε. Φ. εἰσ Berlial. Περί πάντων τῶν λοιπῶν ἐνταγγήσαν τὰ δέοντα, ὡσ ταχυδρομικῶσ οὐσ γράφομεν. — κ. Ι. Β. Βουκουρεστίων. Τὸ καθυστερήσαν φύλλον ἀπεστάλη ὡν μετὰ τοῦ τῆσ παρελθούσῃσ ἐβδομάδοσ. Σὰ ἐκχριστοῦμεν διὰ τὰσ ὑπὲρ τῆσ «Ἐστίασ» ἐνεργείασ οὐσ. — κ. Γ. Α. Ἀθήνασ. Εὐχαρίστωσ θὰ συστασῶσιν καί ἀί τρεῖσ στήλασ εἰσ τὴν «Θεσίαν» οὐσ. — κ. Π. Ι. Κ. Πόργον. Κατὰ τὴν σημείωσιν, ἦν μὰ εἰσδοκε φίλοσ ἀξιωματικὸσ, ὁ ἑλληνοὺσ στρατοῦσ ἀριθμεῖ νῦν 1,575 ἀξιωματικοῦσ ἐν ἐνεργείᾳ, ἐξ ὧν 6 ὑποστράτηγοσ, 23 συνταγματάρχωσ, 71 ἀντισυνταγματάρχωσ, 79 ταγματάρχωσ, 313 λοχαγοί, 212 ὑπολοχαγοί, 342 ἀνθυπολοχαγοί καί 529 ἀνθυπασισταί. — Φιλοχρίστω. Μονοσύνταξ ἐκλήθησαν οἱ ὀπαδοί τοῦ ἀφρῆσιάρχου Εὐτυχοῦσ προσειδόντοσ ὅτι μία μόνω ἦτο τοῦ βυθῆροσ ἡ φύσισ, καί δὴ ἀνθρωπίνη. — κ. Γ. Κ. Κηφισίον. Καί πάλιν ἔτυχησ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. — κ. Θ. Α. Μ. Κεραλληνίαν. Ἠρῶατο ἡ ἀποστολὴ πρόσ τὸν κ. J. S. ἀπεστέλλαν δ' αὐτοῦ καί τὰ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου φύλλα. — ἐν φιλῶ τῶν πατριῶν. Ὅπωσ καί εἰσ πολλὰ ἑλλ. λα. . . . Τυχούσασ ἐλευθερίωσ ἀγωγίσεσ, δελεαθῆ διδωχθείσα νὰ στρεβλόνη τὰ γαλλικὰ, τὴν μουσικὴν καί πρό πάντων τῶν ὀρθῶν λόγον. — κ. Γ. Γ. Γίτζη. Ἀπὸ τῆσ παρελθούσῃσ ἐβδομάδοσ τὸ φύλλον ἀπεστέλλεται: ὡν αὐτόσ. — κ. Α. Σ. Θεσσαλονίκη. Ὅσω ἡμεῖσ γινώσκωμεν, καί ἄλλοι: ἐπὶ μὰ εἰσβαίωσαν, οὐδέτερον τῶν δύο σημειωμένων ἔργων μετεφράσθη εἰσ τὴν ἑλληνικὴν. Ἢ κατὰ τὸ 1879 γενωμένη ἀπογραφή περιλαμβάνει καί τοῦσ ἐν τῆ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντασ πολίτασ Ἑλληνας. — ἐν φιλῶ τῶν πατριῶν. Σὺ

ρον. Παρὰ τοῖσ ἀρχαίοσ πάντα τὰ ἐργαλεία, ὡν ἡμεῖσ κάμνομεν χρῆσιν εἰσ τὸ γεῦμα, ἦσαν ἀγρηστα, ἀν οὐχί ἐντελοῦσ ἀγνώστα. Ἀντὶ τοῦ κοχλιαρίου οἱ ἡμέτεροσ πρόγονοσ μετεφρίξοντο συνήθωσ τὸ κοίλον ἄρτου, ὅπερ ἐκαλεῖτο μουστίλη. Ἐπὶ τῆσ τραπέζῃσ ἐπεκατέτο τὸ ἔθιμον μέχρι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων νὰ τρώγωσ διὰ τῶν φυσικῶν παροῖων, ὡσ τὴν σημερινὴ οἱ Ὄθωμανοί, καί ν' ἀποσπογγίζωσι τοῦσ δακτύλοσ διὰ τοῦ μαλακοῦ τοῦ ἄρτου, διὰ τῆσ καλουμένησ ἀπομαγδαλίσασ. Τὸ τραπεζομάδηλον ἦτο μόνον ἀγνώστον· τοῦ δὲ χειρομάντρου ἕκαμον χρῆσιν ἐντελοῦσ ἄγνωστον. Τὸν δὲ ἐπινοήσαν πάντοτε πριν ἢ καθῆσασιν εἰσ τὴν τραπέζαν, διὰ νὰ ἔχωσιν καθαροῦσ τὰσ χεῖρασ, δι' ὧν ἔμελλον νὰ λαμβάνωσι τὰ φαγητά.

Αἱ συνδρομαί διευθύνονται ἀπ' εὐθείασ εἰσ Ἀθήνασ «Πρόσ τὴν διεῦθυνον τῆσ «Ἐστίασ», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆσ Ἐθνικῆσ Τραπεζήσ, ἑλληνοὺν γραμματοσχημῶν, χρῶσοσ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆσ Γαλλικῆσ Τραπεζῆσ ἢ γαλλικῶν γραμματοσχημῶν. Γραμματία τῆσ Ἰονικῆσ Τραπεζῆσ καί Ῥωμοῦνικὰ χαρτονομίσματα εἰσιν ἀπαράδεκτα. Ἐν τῷ γραφείῳ τῆσ Ἐστίασ πωλοῦνται οἱ μίχοι τοῦδε ἐκδοθέντεσ 11 τόμοι αὐτῆσ, ἀδειομένη πρόσ φράγ. 5, δεδεμένοι δὲ πρόσ φρ. 8. — Ἐκαστοσ τόμοσ περιλαμβάνει τὰ φυλλάδια μίξ ἐξαμηνίαι. — Τὰ ταχυδρομικὰ τίλη ἐκάστο τόμου ἀνέρονται εἰσ λεπτὰ 80. Συνδρομαί εἰσ τὴν «Ἐστίαν» καθ' ὄλην τὴν Αἴγυπτον γίνονται δεκταί παρὰ τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Δημ. Βενετοκλεῖ. Τὰ πρόσ τὴν διεῦθυνον τῆσ Ἐστίασ ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[20 Αυγούστου (Πέμπτη) 1881]

Την παρελθούσαν Δευτέραν εισήλθεν ὁ ἡμέτερος στρατός εἰς Ἄλμυρον. Ἡ ὑποδοχὴ δὴ κέρειεν ἐνθουσιασθεατῆ καθ' ὅλην τὴν πορείαν. Οἱ χωρικοὶ μετὰ σημαίων ἠκολούθησαν τὸν στρατὸν μέχρις Ἄλμυρου, ὅπουθεν ἐξήλθε σύμπας ὁ πληθυσμὸς ὅπως χαιρετήσῃ τὸν στρατὸν. Ἐπὶ θριαμβευτικῆς τινος ἀψίδος κατὰ τὴν πόλιν ἦτο γεγραμμένος «Ζήτω ὁ βασιλεὺς. Ζήτω τὸ ἔθνος. Ζήτω ἡ ἑνωσις». — Κατ' ἐπίσημον τηλεγράφημα τοῦ Β. ἐπιτρόπου Ἄρτης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆ 16 Ἰστανμένου ἐγένετο ἡ ἠεροδοσία τῶν πολιτῶν κατοίκων Ἄρτης. Πρῶτος ὁ μητροπολίτης μετὰ τοῦ κλήρου ὤμοσαν ὄρκον πολίτου, εἶτα ὁ ἀρχιεπίσκοπος μετ' Ἰσραηλιτῶν καὶ ὁ δήμαρχος μετὰ πολιτῶν. Τὴν ἐσπέραν οἱ πολῖται περιήρχοντο τὴν πόλιν φωταγωγημένην ζητωκραυγάζοντες. Πλήρης ἡσυχία ἐπεκράτησεν, ἡ δὲ βροχοδοσία θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακῆν. — Διὰ Β. διατάγματος συνεστήθη ἐν πρωτοδικεῖον καὶ πέντε εἰρηνοδικοὶ ἐν τῷ παραχωρηθέντι τμήματι τῆς Ἡπείρου. — Τῆ αἰτήσεσι προυχόντων ἐν Λαρίσσει Ὁθωμανῶν δημοσιευθῆσεται μετ' ἄλλῃον εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν τὸ σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος. — Τὸ ἐν Δομοκῷ γενικὸν ἀρχηγεῖον διωργάνωσι διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ προσωρινῶν στρατιωτικῶν ταχυδρομείων μέχρι τῆς συστάσεως τακτικοῦ. — Ἄμα τῆ καταλήψει τοῦ Δομοκοῦ ἤρατο ἡ κατασκευὴ ἀμαξίτης ὁδοῦ ἀπὸ τῆς Δερβέν Φούρκα μέχρι τῆς πόλεως ταύτης. — Τὰ ἐπικρατοῦντα νοσήματα εὐρίσκονται εὐδυνῶς εἰς ὕψειν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Ἡ ληρθεῖσα περὶ τὴν διαίταν πρόνοια τῶν κατοίκων, ἡ ἐπελθούσα ἐκ τοῦ φόβου μεγάλη ἀραιώσις καὶ ἡ ἐπισηθὴ τῆς θερμοκρασίας μεταβολῆ συνετέλεσαν εἰς τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἀποτελέσμα. — Τὰ τελευταῖα νοσήματα προσέβαλον μετ' ἐπιτάσεως τὰς ἀπὸ 16 μέχρι τοῦ 30 ἔτους ἡλικίας, καὶ κατὰ τὰς τὰς γυναῖκας. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσέως διέταξε τοὺς γυμνασιάρχας τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γυμνασίων ν' ἀναβάλλωσι τὴν ἐναρξιν τῶν μαθημάτων, ὡς καὶ τῶν προσητημένων αὐτοῖς ἐλληνικῶν σχολείων, ἕνεκα τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας ὑγείας, μέχρι τῆς 20 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου. — Ἡ διοίκησις τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐγνωστοποίησεν ὅτι κατ' αὐτὰς κατώρθωσε νὰ ἐπιληφθῇ πλαστοῦ γραμματίου αὐτῆς τῶν 100 νέων δραχμῶν, κατασκευασθέντος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὑπὸ κίβδηλοποιῶν, ἐχόντων ἔτοιμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅπως θέσωσιν αὐτὰ εἰς κυκλοφορίαν ἐντός τοῦ κράτους, ἅμα ὡς ἤθελον εὐραὶ ὄργανα πρὸς διάθεσιν αὐτῶν. — Ἄφθονος προμηθεύεται ἡ ἐφετινὴ ἔσοδις τοῦ βῆμβακος ἕνεκα τοῦ ἐπικρατήσαντος ἐνοικοῦ καιροῦ. — Ὁ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἔσοδείας μέχρι τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐξαχθεὶς σταφιδοκάρπος ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν ἀνέρχεται εἰς 8,640,569 λίτρας. Τὸ Σάββατον ἐπωλήθη σταφίς ἐν Πάτραις περὶ τὸ ἐν ἑκατομύριον λιτρῶν εἰς τὰ τάλληρα 36-36 1/2 ἐνῷ τὴν προτεραίαν εἶχε πωληθῆ εἰς τὰ τάλληρα 35. — Ἀρχιθεὶς ἐσχάτως ὁ Οὐγγρος στρατηγὸς Τύο, ὅστις, ὡς γνωστὸν, ἀνέλαβε τὴν διάρκειν τοῦ ἰσμοῦ τῆς Κορινθοῦ, ἀνεχώρησε γρήγος εἰς Κόρινθον, πρὸς μελέτην τῶν γινομένων προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν ὑπὸ τῶν πρὸ ἐνδὸς μηνὸς ἀποσταλέντων μηχανικῶν. — Εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς κατέπλευσε μέγα ἀτιμύλοισιν τοῦ αὐστριακοῦ Λόυδ, κομισαν πολεμφοδία πρὸς γρήσιν τοῦ στρατοῦ. — Χθὲς ἐγένετο ἡ ἠ' κλήρωσις τοῦ λαχείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 φράγκων, καθ' ἣν ἐκέρθησαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί: Ὁ ἀριθμὸς 111,797 ἐράγκα 100,000 — 167,681 φρ. 10,000 — 102,524 φρ. 2,500 — 163,869 φρ. 2,500 — καὶ ἀριθ. 77,873, 91,289, 136,854, 59,766, 149,588 ἀνά φρ. 1,000. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐξέδωκεν ἔνταλμα ἐκ 3,000 δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυκλικῆς πρὸς ἀγορὰν φαρμάκων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων, ἕτερον δὲ ἔνταλμα ἐκ δραχμῶν 6,000 ἐπ' ὀνόματι τοῦ νομάρχου πρὸς περὶαλφιν τῶν ἀπόρων. — Ἐπίκουρος τῶν ἐνταῦθα ἀπόρων ἀσθενῶν ἦλθε καὶ ὁ Ἐρυθρὸς σταυρὸς. Διῶρισε δὲ πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῶν τέσσαρας μέχρι τοῦδε ἱατροὺς, τοὺς κκ. Τρέκων, Χασιώτην, Πατρικίον καὶ Ἰγσιων. Ἐσύστησεν ἴδιον φαρμακεῖον, καὶ παρέχει δωρεὰν φάρμακα, ζωμὸν, διπυρίτην κ.λ.π. εἰς 200 καὶ πλέον ἀσθενεῖς καθ' ἑκάστην ἐπὶ τῇ βῆσει δελταρίων, ἐκδιδομένων ὑπ' οἴου δήποτε τῶν ἐν Ἀθήναις ἱατρῶν, ὅστις ἤθελε κρίνει χρήσιμον νὰ λάβῃ τοιαῦτα δελτάρια ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Συλλόγου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1802.

Ἄινιγμα Ἰακ. Ρ. Ραγκαβῆ.

Γεννώμαι ἄφυγος, νεκρὸς καὶ ἐνταφιασμένος,
 Καὶ ἀπὸ τοῦς ἴδιους μου γονεῖς ἀπερριμμένος,
 Τὰ μέλη μου εἶν' ἄμορφα καὶ διαλελυμένα.
 Καὶ ἀπὸ μάρμαρον ψυχρὸν τοῦ τάφου σκεπασμένα.
 Τὸν λίθον δὲ τοῦ μνήματος ἀν' ἀπαξ διασείσω,
 Ὡς ἄλλος νέος Λάζαρος ἐλπίζω ν' ἀναζήσω.
 Τὸ πάλα: εἶγε γεννηθῆ ἐκ τῆς ἐμῆς κοιλίας
 Παράδειγμα' ἀδελφότητος καὶ σταθερᾶς φιλίας,
 Μὲ τρόπον ἐπιτήθειον ἀν' μ' ἀναγραμματίσης,
 Ὡς Κύριόν σου καὶ Θεὸν θεὶ νὰ με προσκυνήσης.
 Ἀναγραμματιζόμενον δι' ἄλλου τινὸς τρόπου
 Ἀπόδειξιν ὑπάρξεις με εἶπαν τοῦ ἀνθρώπου.
 Ὅπταν εἴμεθα πολλοὶ, ὡς ἔμαθον ἐκ φήμης,
 Ἀρχῆ καὶ τέλος εἴμεθα τῆς πρώτης ἐπιστήμης.

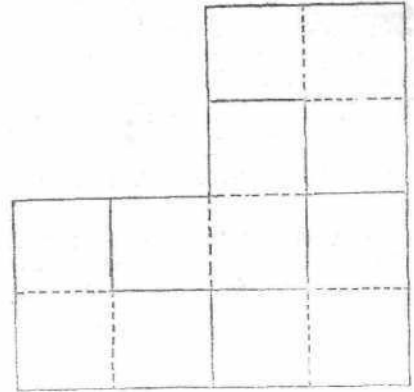
1803.

Dans mon dernier l'on voit circuler mon premier,
 Et celui-ci parfois transporte mon entier.
 A thènes. N. J. A.

ΛΥΣΕΙΣ

1497.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἀνάγκη νὰ εὐρωμεν ἀριθμὸν διαιρετὸν διὰ 4, ὅστις μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἐνδὸς τετάρτου αὐτοῦ νὰ δύναται νὰ διαιρεθῆ πάλιν διὰ 4 ὁ μικρότερος τῶν τοιοῦτων ἀριθμῶν εἶνε ὁ 16. Τώρα σχηματίζομεν τετράγωνον ἐκ χάρτου, ἀναδιπλούμεν αὐτὸ εἰς 16 μικρὰ τετράγωνα, ἀφαιρούμεν ἐξ αὐτοῦ 4, τὰ συναποτελοῦντα τὸ σχῆμα ΑΒΓΔ, ἔπειτα δὲ διαίρουμεν τὸ ὑπολειπόμενον εἰς 4 πάλιν μέρη κατὰ τὸ παρατιθέμενον ἐνταῦθα σχῆμα :

1498.

Σπόγγος.

1499.

Π Ε Ν Ι Α
 Ο Σ Π Ε Ρ
 Θ Η Β Α Ι
 Ο Π Ι Σ Ω
 Σ Ι Μ Ω Ν

1800.

Ἀλκιβιάδης.

1801.

Ι Σ Α Α C
 Σ U C R E
 Α C I E R
 Α R Ε Ν Ε
 C Ε R Ε S

Αὐτὰ ε. Τὴν λύσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1497 προβλήματος εὗρε πρῶτος ὁ κ. Θ. Δ. Ρακτιδίαν.